

2009. október 5-én benyújtott kereset — Donau Chemie kontra Bizottság

(T-406/09. sz. ügy)

(2009/C 312/53)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

Felperes: Donau Chemie AG (Bécs, Ausztria) (képviselők: S. Polster, W. Brugger és M. Brodey ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a COMP/F/39.396 — „kalciumkarbid- és magnéziumalapú reagensek az acél- és a földgázágazatban” ügyben 2009. július 22-én hozott C(2009) 5791 végleges bizottsági határozat 2. cikkét a felperest érintő részében;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság a felperessel szemben a megtámadott határozatban a Bizottság által kiszabott bírság összegét jelentősen és a megfelelő mértékben csökkentse;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a COMP/F/39.396 — „kalciumkarbid- és magnéziumalapú reagensek az acél- és a földgázágazatban” ügyben 2009. július 22-én hozott C(2009) 5791 végleges bizottsági határozatot vitatják. A megtámadott határozatban az EK 81. cikk, valamint az EGT-Megállapodás 53. cikkének megsértése miatt bírságot szabtak ki a felperessel és más vállalkozásokkal szemben. A felperes a Bizottság álláspontja szerint egységes és folyamatos jogsértésben vett részt az EGT-ben — Spanyolországon, Portugálián, Írországon és az Egyesült Királyságon kívül — a kalciumkarbid- és magnéziumszektorban, amely jogsértés a piac felosztásában, kvótákra vonatkozó megállapodásokban, az ügyfelek felosztásában, árrögzítésben, valamint az árakra, az ügyfelekre és az eladási mennyiségekre vonatkozó bizalmas információk cseréjében állt.

Keresete alátámasztására a felperes az EK-Szerződés és a végrehajtására alkalmazandó jogszabályok megsértésére hivatkozik, és különösen a következő jogalapokat terjeszti elő:

- a bírság alapösszegének és a bírságkiszabási iránymutatás⁽¹⁾ 25. pontja szerint meghatározandó további összegnek a jogellenes kiszámítása;
- enyhítő körülmények jogellenes figyelmen kívül hagyása a bírság kiszámításánál;

— az engedékenységi közlemény⁽²⁾ jogellenes alkalmazása, mivel a felperesnek az engedékenység iránti kérelme alapján nyújtott bírságcsökkentés mértékét túl alacsonyan határozták meg;

— az egyenlő bánásmód és az arányosság elvének megsértése a bírság kiszámításánál;

— a bírságkiszabási iránymutatás 35. pontja szerinti fizetőképzetlenség és/vagy ugyanezen iránymutatás 37. pontja szerinti különleges körülmények miatti bírságcsökkentés jogellenes figyelmen kívül hagyása;

— az EK 253. cikk megsértése a megtámadott határozatot érintő indokolási hiányosságok miatt.

⁽¹⁾ A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2002. C 45., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. kötet 2. fejezet 155. o.).

⁽²⁾ A kartellügyek esetében a pénzbírságok alóli mentességről és a pénzbírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 1996. C 207., 4. o.).

2009. október 9-én benyújtott kereset — Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft kontra Bizottság

(T-407/09. sz. ügy)

(2009/C 312/54)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

Felperes: Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH (Neubrandenburg, Németország) (képviselők: M. Núñez Müller és J. Dammann ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2009. július 29-i D/53320 bizottsági határozatot;
- másodlagosan az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Bizottság az EK 88. cikkből és a 659/1999/EK rendeletből eredő kötelezettségeinek megsértésével elmulasztotta megindítani az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a CP 141/2007 — „Németország, A neubrandenburgi lakások privatizációjával összefüggő esetleges támogatások” eljárást illetően 2009. július 29-én hozott D/53320 bizottsági határozatot támadja. E határozatban a Bizottság előzetesen azon az állásponton van, hogy a felperes által a neubrandenburgi, köztulajdonban álló lakások privatizációjával összefüggésben kötött szerződések, amelyeket a felperes panasz tárgyává tett, nem tartalmaznak az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásokat.

Másodlagosan a felperes annak megállapítását kéri, hogy a Bizottság a kötelezettségét megsértve elmulasztotta megindítani az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást.

Megsemmisítés iránti keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik.

Először is a felperes előadja, hogy a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, mivel a Bizottság elmulasztotta megindítani az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást, noha a felperes panaszára megindult előzetes vizsgálati szakaszban komoly nehézségekbe ütközött a vitatott intézkedések közös piaccal való összeegyeztethetőségének megítélését illetően. Másodszor a Bizottság annak megállapításával, hogy a vitatott szerződések nem tartalmaznak állami támogatásokat, megsértette az EK 87. cikk (1) bekezdését. A Bizottság továbbá visszaélt a mérlegelési jogkörével. Végül a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatot az EK 253. cikk megsértésével elégtelenül indokolták meg.

A másodlagosan előterjesztett megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztására a felperes három jogalapra hivatkozik.

Először is a felperes ezzel összefüggésben előadja, hogy a Bizottság a felperes EK 232. cikk (2) bekezdése szerinti formai felkérése ellenére mulasztott, noha a vitatott szerződéseknek az előzetes vizsgálati eljárásban való megítélése során fellépett nehézségek miatt köteles lett volna megindítani az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. Másodszor a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság az eljárás megindításának elmulasztásával megsértette ezenkívül a 659/1999/EK rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (4) bekezdését is, mivel az előzetes vizsgálati eljárásban aggályai voltak a vitatott szerződéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. Harmadszor a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság megsértette az EK 87. és az EK 88. cikkben előírt, a támogatások ellenőrzésére vonatkozó hatáskörnek a Bizottság és a nemzeti bíróságok közötti megosztását, mivel a vizsgálati eljárást csak elhúzza, amíg a felperes és a támogatások kedvezményezettjei között párhuzamosan folyamatban lévő nemzeti bírósági eljárás be nem fejeződik.

⁽¹⁾ Az [EK 88. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).

2009. október 8-án benyújtott kereset — ancotel kontra OHIM — Acotel (ancotel)

(T-408/09. sz. ügy)

(2009/C 312/55)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: ancotel GmbH (Frankfurt am Main, Németország) (képviselő: H. Truelsen ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban: Acotel SpA (Róma, Olaszország)

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának az R 1385/2008-1. sz. ügyben 2009. június 19-én hozott határozatát;

— az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: ancotel.

Az érintett közösségi védjegy: az „ancotel” ábrás védjegy a 35. és 38. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében (3 314 424. sz. védjegybejelentés).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Acotel SpA.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: különösen a 643 751. sz. olasz ábrás védjegy és az 1 442 268. sz., „ACOTEL” ábrás közösségi védjegy a 9. és 38. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak részben helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009/EK rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az érintett védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.).